

Cuvantul Preafericitul Părinte Patriarh Daniel despre Postul Mare.

Perioada Postului Mare reprezintă o perioadă de urcuș duhovnicesc interior spre Înviere.

„Postul acesta este cel mai aspru și cel mai lung, pentru că sărbătoarea spre care ne îndreaptă el și pentru care ne pregătește este cea mai mare. Toate în Biserică sunt îndreptate spre Înviere; de aceea, prima zi a săptămânii este duminica. Ea arată spre ce este îndreptat timpul vieții creștine, și anume, spre Sfintele Paști, spre Învierea Domnului, pentru că Învierea, ca și taina Sfintei Treimi, ne arată iubirea nesfârșită a lui Dumnezeu pentru oameni“, a arătat Preafericirea Sa. Întâistătorul Bisericii noastre a explicat credincioșilor ce este postul creștin și cum trebuie acesta ținut. **„Postul este o abținere totală sau parțială, liber acceptată, de la mâncare și băutură, sau o abținere de la alimente de origine animală (carne, lapte, ouă) și înlocuirea lor cu produse vegetariene pentru o anumită perioadă. Postul, ca abținere totală de la mâncare și băutură, pentru o zi, două, trei sau mai multe, a fost numit în poporul român «post negru». Postul acesta este un post aspru și a fost practicat în Biserică de la începuturile sale. În mănăstirile noastre, în general, se practică acest post aspru în prima săptămână a postului (primele patru zile) și apoi în Săptămâna Mare sau Săptămâna Sfintelor Pătimiri, înainte de Sfintele Paști, după puțință. Dar acest post negru nu este obligatoriu, ci este facultativ pentru cei care pot să îl împlinească“,** a spus Patriarhul României.

„Schimbarea hranei trebuie să antreneze și schimbarea atitudinilor noastre“

.....„Produsele provenind din plante au adunat prin fotosinteză mai multă lumină. În acest sens, când consumăm vegetale, ne hrănim cu lumină solară asimilată în plante. Iar **lumina aceasta din plante devine simbol al luminii harice din Scripturi și din rugăciuni, adică lumina postului.** De altfel, astăzi, din rațiuni de ordin medical, nu atât religios, a fi vegetarian a devenit o modă; totuși, postul religios e mai mult decât a fi vegetarian. Abținerea de la produsele animale nu înseamnă prin ea însăși post. Dacă triplăm cantitățile de produse vegetale, ajungem la îmbuibare și atunci nu mai este vorba de post, ci doar de schimbarea felului bucatelor. Postul este nu numai material, ci și spiritual, adică postul ochilor, al gurii, al inimii. Părinții ne îndeamnă zicând: «Lasă să postească nu numai gura ta, ci și ochii tăi, și urechile tale, și picioarele tale, și mâinile tale, și toate membrele corpului tău prin abținerea de la păcate!». Deci, avem un post de bucate și un post de păcate, care constă în abținerea de la gândul necurat, de la cuvântul rău, de la fapta cea rea; toate acestea trebuie să fie integrate în post. Ochii postesc când nu privești cu patimă la lucruri și la persoane. Mâinile postesc când ești curat și lipsit de lăcomie. Așadar, nu este vorba doar de a ne înfrâna de la carne, a schimba felul de mâncare, ci a ne schimba și comportamentul. Schimbarea hranei trebuie să antreneze și schimbarea atitudinilor noastre“.

.....„Referatul Sfintei Scripturi despre căderea protopărinților Adam și Eva rămâne până astăzi foarte fascinant și poate chiar intrigant, adică modul în care este interpretată această cădere a protopărinților, care prin neascultare și nepostire au căzut din legătura cu Dumnezeu. Sfinții Părinți arată că noi repetăm păcatul lui Adam și al Evei prin comportamentul nostru consumând darurile lui Dumnezeu în uitare de Dumnezeu. Prin interdicția pusă lui Adam, el a fost pus în starea de a alege între Dumnezeu și făptură, între Dăruitor și dar. Însă omul încalcă porunca, atașându-se de ceea ce era interzis. În clipa aceea, a uitat de Dumnezeu Dăruitorul și a luat cu lăcomie darul lui Dumnezeu în uitare de El (...). Păcatul este o uitare de Dumnezeu și o alipire excesivă a omului prin simțuri, față de lumea materială, ca și când aceasta ar fi ultima și singura realitate. Lumea este făcută să fie o fereastră către Dumnezeu, iar dacă pentru darurile pe care le primim de la El îi mulțumim, ele devin un fel de scară, de urcuș către Dumnezeu. Îl vedem pe Dăruitor prin darurile Sale, îl vedem pe Artist prin opera Sa. Însă când darurile sunt folosite în uitare de Dăruitor, atunci lumea devine idol, devine zid între noi și Dumnezeu, precum și necropola morții noastre sufletești“, a spus Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

„Postul este o școală a eliberării noastre de determinismele naturii“

„Prin postul rânduit de Biserică noi dăm prioritate iubirii Dăruitorului. Iată de ce postul este un mare exercițiu de libertate, este o școală a eliberării noastre de determinismele naturii. Prin post, ca detașare de cele materiale și ca înmulțire a hranei spirituale, noi ne atașăm mai mult de Dumnezeu Dăruitorul decât de darurile Sale și prin aceasta ne eliberăm de înrobirea materiei pe care ne-o aduce îmbuibarea (...). Ispita nu te face să fii slab, ci te arată cum ești: slab sau tare. Ispita este un fel de examinare, de test; de aceea, lipsa de pocăință și de răspundere pentru păcate se vede adesea în viața noastră. O mare ispită este astăzi cea a risipirii în multe direcții de activitate, încât nu mai avem timp să-L mai ascultăm, nici pe Dumnezeu din Scripturi, nici pe semenii noștri care au nevoie de ajutorul nostru. Prin postul sau înfrânarea ochilor trebuie să învățăm să-i privim altfel pe oameni, decât ca simpli indivizi. În post mai ales trebuie să vedem chipul lui Dumnezeu în fiecare om, lumina din el, nu atât răul pe care l-a făcut. Acest exercițiu este un efort, este o luptă duhovnicească. Prin post cultivăm o răstignire a egoismului din noi“ ...